

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122013426
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2122013426.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, I., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní 24. mája 2024

rozhodol:

Obžalovaný

A. G., nar. X. B. XXXX v Z.,
bytom J.Č. XXXX/XX, I.,

sa uznáva za vinného, že

14. septembra 2020 v čase približne o 23:40 hod. v A. G. na ulici G. v blízkosti kruhového objazdu na mieste verejnosti prístupnom po predchádzajúcej slovnej výmene názorov fyzicky napadol poškodeného L. S. a to tak, že ho najskôr päšťou udrel do oblasti tváre, následne sa presunuli na E. S. A. pred „XXX T.“, pričom neustále medzi nimi prebiehala výmena názorov, následne ho opäť udrel minimálne jedenkrát päšťou do oblasti tváre, na čo poškodený spadol na zem a keď sa postavil zo zeme a presunuli sa na ulicu A. X. Š., tu ho ešte jedenkrát udrel päšťou do oblasti tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a zostal nehybne ležať, čím poškodenému spôsobil trieštivú zlomeninu nosa, zlomeninu vonkajšej strany očnénice vľavo, zlomeninu spodiny očnénice vľavo, zlomeninu jarmového oblúku vľavo, zlomeninu prednej a bočnej steny prínosovej dutiny vľavo, pomliaždenie hlavy v temenno-spánkovej oblasti vľavo, pomliaždenie ramien obojstranne, pomliaždenie lakt'a vľavo, pomliaždenie ruky vľavo a podvrtnutie palca ruky vľavo s dobou liečenia a obmedzením v obvyklom spôsobe života nepresahujúcou šesť týždňov,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a

dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienienečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona ukladá obžalovanému zákaz priblíženia sa k poškodenému J. D., nar. XX.XX.XXXX v J., bytom J. XXXX/X, E. A. E. K., na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a zákaz zdržiavať sa v blízkosti jeho obydľia.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. OT/117/2023 - 160 z 24. júla 2023, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/93/2023-206 z 28. novembra 2023, podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov s podmienienným odkladom výkonu a probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, so sídlom V. Clementisa 24/A, Trnava, IČO: 30808474 škodu vo výške 135,70 eura (stotridsaťpäť eur a sedemdesiat centov) a DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 1 016,17 eura (tisícšestnásť eur a sedemdesiat centov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala 01.07.2022 na tunajší súd obžalobu na obžalovaného A. G.Á. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného L. S., svedkov U. G., O. Š. a Z. G., prečítaním zápisníc o výsluchu splnomocnených poškodených O. U. D. a A. A. Ž. a svedkov U. Č., Z. G., J. Z., C. Š. a Y. J. z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia MUDr. W. D., prehratím obrazového záznamu a prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - zápisnice o vydaní veci, vyčíslenia škody, potvrdenia o vyplatených nemocenských dávkach, vyčíslenia liečebných nákladov, odpovede na lustráciu v databáze súdov, odpisu registra trestov, odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín č. k. OT/117/2023 - 116 zo 4. júla 2023, rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. OT/117/2023 - 160 z 24. júla 2023 a uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/93/2023-206 z 28. novembra 2023.

Obžalovaný nevyužil právo urobiť niektoré z vyhlásení k podanej obžalobe upravených v § 257 ods. 1 Trestného zákona. Po procesnom poučení využil právo odoprieť vypovedať. Právo odoprieť vypovedať využil obžalovaný aj v prípravnom konaní.

Poškodený L. S. v podstate vypovedal, že aj keď bol opitý, pamätá si, že ho obžalovaný toľkokrát do tváre neudrel ani ho nenapadol, z ničoho nič by ho neudrel. Keď mal vypité, tak obžalovanému nadával. Bol taký opitý, že ho nemusel nikto udierať, padal sám. Keď padol, tak si rozbil hlavu, nepamätá si, či ho obžalovaný udrel päťou do tváre. Mal konflikt v bare, rozhadzoval stoličky, bol opitý. Sácal obžalovaného po schodoch, verbálne mu nadával. Obžalovaný mu vynadal, aby prestal, že sa s ním nechce biť. Bitku s obžalovaným začal on, bolo to určite päťou, udrel ho do tváre, ale nevie koľkokrát. Obžalovaný mu to určite vrátil fackou a padol na zem. Je si istý, že obžalovaného naháňal a po tej facke obžalovaný odišiel. Sedeli spolu pri stole, preto sa s ním obžalovaný ani nechcel biť, on to celé začal. Zranenia si spôsobil svojím pádom, zlomený nos, zlomeniny prstov a určite mal oškretú tvár. Meno U. Č. mu nič nehovorí. Obžalovanému hnusne nadával, hanbí sa to na verejnosti povedať. Pri odstraňovaní rozporov s výpoveďou z prípravného konania uviedol, že pravda je to, čo povedal dnes. Vyšetrovateľovi tak odpovedal, aby bol čo najskôr doma, musel dve hodiny čakať na chodbe. Obžalovaného udrel prvý, vyšetrovateľovi nepovedal pravdu.

Obžalovaný sa k výpovedi poškodeného vyjadril, že poškodený hovorí pravdu, že mu nespôsobil tie zranenia, ktoré mu boli spôsobené.

Svedok U. G. s v podstate vypovedal, že ich s kolegom vyslal operačný dôstojník, aby upozornili majiteľa alebo prevádzkovateľa podniku ohľadom diskotéky, ktorá tam bola. Myslí, že sa jednalo o potýčky medzi dvomi táborami, každá skupina mala jedného aktéra. Bo to konflikt medzi dvomi mužmi, ktorí sa medzi sebou vzájomne verbálne alebo fyzicky napádali. Fyzické napádanie spočívalo v strkanici a myslí, že tam boli aj nejaké údery. Nevidel kto začal s napádaním. Počas napádania sa presúvali. Padla výzva, aby upustili od protiprávneho konania, viackrát bola výzva opakovaná. Zároveň bol neúčinný, na výzvu nereagovali. Napadnutá úderom bola aj jedna dievčina, nevie či upadala do bezvedomia, ale schytala jeden úder. Príčinou pádu jedného z mužov bol jednoznačne úder protivníka. Jeden z aktérov sám na sebe roztrhol tričko. Kolega mu povedal, že jeden z aktérov dostal ranu a následne padol na zem, on to nevidel. Pri odstraňovaní rozporov s výpoveďou z prípravného konania uviedol, že na detaily si už nespomína, dôveryhodnejšia bude výpoveď z prípravného konania, vtedy to bolo čerstvejšie. Napádanie bolo vzájomné.

Svedok O. Š. v podstate vypovedal, že podľa mena nepozná obžalovaného ani poškodeného. V tom podniku sa bijú nonstop, stále majú problémy a ktorý je ktorý nevie povedať. Keď má nočnú zmenu alebo rannú zmenu, tak sa to vždy hliadkuje okolo a vždy sa niečo prihodí. Keď tam začne roztržka, snažia sa ich od seba oddeliť, oni sa rozpŕchnu a neviete ktorý je ktorý.

Svedok Z. G. v podstate vypovedal, že poškodený napádal obžalovaného, nadával mu, že sa ho nebojí, že ho zbije a išiel aj do neho. Bol svedkom hádky medzi obžalovaným a poškodeným už v klube, bitka bola vonku. Poškodený bol pod vplyvom alkoholu, obžalovaný popíjal alkohol. Poškodený išiel za nimi a rýpal do nich. C. Š. padla na zem, myslí, že ju asi udrel poškodený, potom sa začala mela. Rozbraňoval ich, poškodený bol nepříčetný, dal si dole tričko. Bola tam aj policajná hliadka, nerobili vôbec nič. Videl ich na zemi, kde sa pasovali. Nevie kto koho a koľkokrát udrel. Vyhadzovači hovorili poškodenému, aby sa ukludnil a nerobil problémy, lebo mu dajú zákaz, išiel aj do nich.

Splnomocnenkyňa poškodeného O.. U. D. v prípravnom konaní v podstate vypovedala, že ku skutku sa vyjadriť nevie. Za obdobie od 25. septembra do 18. novembra 2020 boli poškodenému L. S. zo strany Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava vyplatené nemocenské dávky vo forme nemocenského vo výške 135,70 eura.

Splnomocnenkyňa poškodeného A. A. Ž. v prípravnom konaní v podstate vypovedala, že k samotnému skutku sa vyjadriť nevie. Zdravotnícke zariadenia im k predmetnému úrazu fakturovali za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému L. S. náklady v sume 1 016,17 eura, ktoré DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. vynaložila. Uvedené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť sú konečné.

Svedok U. Č. v prípravnom konaní v podstate vypovedal, že obžalovaný ho v klube chcel udrieť päťou do tváre, predtým nemali žiadny konflikt. Po chvíľke ho obžalovaný udrel do tváre, kričal, bol napitý. Biletári obžalovaného vyhodili von, išiel aj on, bol tam aj poškodený. Pred klubom ho chcel obžalovaný napadnúť, aj s bratom po ňom kričali. S poškodeným začali medzi sebou niečo kričať, nevidel, že by niekto niekoho napadol, on už išiel preč. S odstupom času si už nespomína až tak dobre.

Svedok Z. G. v prípravnom konaní v podstate vypovedal, že s vyhadzovačmi vyhodili von z klubu obžalovaného aj poškodeného. Dovnútra prišiel nejaký chalan a povedal mu, že vonku sa strkajú, nepovedal kto. Vyšiel von a pri kruhovom objazde videl ich dvoch a pri nich hliadku polície, bola tam tlupa ľudí. Tí dvaja išli do seba, hučali po sebe, išiel k nim, postavil sa medzi nich a dohováral im. Potom išli s ním pred klub, hliadka polície bola stále na kruhovom objazde, pred klubom boli mestskí policajti, poškodený zase strkal do obžalovaného. Zase im dohováral a potom išiel do klubu. Za približne pätnásť minút mu niekto prišiel povedať, že obžalovaný vypol poškodeného.

Svedok J. Z. v prípravnom konaní v podstate vypovedal, že z klubu nikoho nevyhadzovali ani po strkanici na parkete. Od niekoho sa dozvedel, že vonku bola bitka, tiež sa dozvedel, že sa bil obžalovaný s poškodeným. Osobne bitku nevidel. Nevie o tom, že by v ten večer mal konflikt obžalovaný alebo poškodený.

Svedkyňa C. Š. v prípravnom konaní s podstate vypovedala, že s obžalovaným, Z. G., Y. J.Č. a A. D. tancovali a zrazu sa strhla bitka, poškodený tam obťažoval nejaké baby. Prišli biletári a obžalovaný aj Z. G. sa to snažili rozbrániť. Poškodený sa nejak vytrhol a vyšiel von pred diskotéku s nejakým chalanom, chceli sa ísť biť von. Obžalovaný ich rozbraňoval, poškodený to asi zle pochopil a pustil sa do obžalovaného. Udierali sa, poškodený išiel päťami do obžalovaného. Nevie, či obžalovaný udrel poškodeného, ale išli sa pobiť. Nevie kto udrel koho koľkokrát, boli tam aj policajti, nič neurobili, štátni odišli, mestskí tam ostali. Stála medzi nimi a niekto ju udrel do tváre, odpadla. Už keď prišli, tak poškodený mal dosť vypité, tackal sa. Žiadneho U. Č. nepozná, asi to bolo ten chalan.

Svedkyňa Y. J. v prípravnom konaní v podstate vypovedala, že do klubu prišli na oslavu jej narodením okolo 21:00 hod., vonku stál obžalovaný s poškodeným. Vnútri sa bavili, netrvalo to dlho, približne hodinu a pol, potom poškodený niekoho napadol na parkete, udrel jedného do tváre. Poškodeného aj toho chlapca vyhodili von, išli aj oni, lebo chceli ísť odtiaľ preč. Obžalovaný odťahoval poškodeného. Potom boli v hlúčku a videla ako odpadla C. Š., niekto ju udrel. Kúsok vedľa stál obžalovaný a poškodený odpadol, nevidela, že by ho obžalovaný alebo niekto iný udrel. Poškodený sa postavil, vyzliekol si tričko, odhodil šiltovku a niečo vykrikoval. Išli za roh, chceli ísť domov, poškodený išiel za nimi, zase padol a ležal na zemi. Nevie o čom sa pri napádaní medzi sebou bavili obžalovaný a poškodený ani čo bolo dôvodom konfliktu. Nevie koľkokrát udrel poškodený obžalovaného.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. W. D. číslo 28/2021 z 8. júna 2021 okrem iného vyplynulo, že poškodený utrpel ľahké zranenia - trieštivú zlomeninu nosa, zlomeninu vonkajšej strany očnénice vľavo, zlomeninu spodiny očnénice vľavo, zlomeninu jarmového oblúka vľavo, zlomeninu prednej a bočnej steny prínosovej dutiny vľavo, pomliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti s vegetatívnou symptomatológiou, pomliaždenie hlavy v temenno-spánkovej oblasti vľavo, pomliaždenie ramien obojstranne, pomliaždenie lakťa vľavo, pomliaždenie ruky vľavo a podvrtnutie palca vľavo. Mechanizmom vzniku zranení je pôsobenie opakovaného násillia strednej intenzity, minimálne trikrát, ktoré pôsobilo spredu zľava smerom dozadu na ľavú stranu tváre a hlavy. Toto násillie bolo spôsobené opakovaným kontaktom s tupým predmetom menších rozmerov. Týmto násillím bola spôsobená zlomenina nosa, ľavej očnénice, hornej čeľuste, ľavej jarmovej kosti a pomliaždenie ľavej spánkovej oblasti hlavy. Následným nekoordinovaným pádom na zem došlo k pomliaždeniu oboch ramien, ľavého lakťa, ľavej ruky a záhlavia. Predmetom násillia je tupo-hranatý predmet menších rozmerov a povrch zeme. Doba liečby je šesť týždňov, práceneschopnosť sa môže predĺžiť na dobu šiestich týždňov a viac pre nutnosť postupnej záťaž, doba práceneschopnosti je závislá od charakteru zamestnania. Možným trvalým následkom je deformita tváre, nosa so zhoršeným dýchaním cez nos, porucha hybnosti ľavého oka. Počas hospitalizácie od 15. do 21. septembra 2020 mal poškodený obmedzený kontakt so spoločenským prostredím, obmedzené možnosti vykonávania nevyhnutných životných a hygienických potrieb vzhľadom na nutnosť pobytu na lôžku, obmedzené možnosti stravovacích úkonov, obmedzenie duševnej pracovnej činnosti (bolesti hlavy a nosa), obmedzenia fyzickej záťaž a manuálnej práce, bol odkázaný na čiastočnú starostlivosť inej osoby (zdravotný personál) a bol pripútaný na lôžku, z čoho vyplývali obmedzenia mobility. V

ambulantnej liečbe od 22. septembra do 26. októbra 2020 mal poškodený obmedzenia nadmernej fyzickej záťaže, duševnej pracovnej činnosti, kontaktu so spoločenským prostredím a spoločenskej činnosti, obmedzené možnosti vykonávania nevyhnutných životných, hygienických a stravovacích úkonov a prác v domácnosti. Bolesťivosť môže pretrvávať dva-tri mesiace, miera a rozsah obmedzenia je daná prahom bolesti poškodeného, ktorý je u každého človeka individuálny. Jednotlivé zranenia poškodeného znalec ohodnotil podľa zákona č. 437/2004 Z. z. na dvestošesťdesiat bodov, čo vo finančnej čiastke pri cene bodu v čase úrazu (21,84 eura) predstavuje sumu 5 679,- eur.

Na prehratom obrazovom zázname bol jasne viditeľný tak prebiehajúci verbálny a neskôr i fyzický konflikt medzi poškodeným a obžalovaným ako aj niekoľký úder v poradí od obžalovaného, po ktorom poškodený zostal nehybne ležať na zemi. Až následne obžalovaný s ďalšími osobami opustil prostredie E..

Zo zápisnice o vydaní veci zo 16. septembra 2020 okrem iného vyplynulo, že orgánom činným v trestnom konaní bol dobrovoľne vydaný kamerový záznam zo 14. septembra 2020 od 23:30 hod. do 02:00 hod. z kamery, ktorá zachytáva miesto pred klubom.

Poškodená Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava oznámila orgánom činným v trestnom konaní 11. októbra 2021, že sa pripája k trestnému stíhaniu. V súvislosti s úrazom bol poškodený L. S. práceneschopný od 15. septembra do 18. novembra 2020 a bolo mu vyplatené nemocenské v sume 135,70 eura. Z potvrdenia o vyplatených nemocenských dávkach vyplynulo, že čiastka 85,80 eura bola poškodenému vyplatená 12. novembra 2020 a čiastka 49,90 eura 14. decembra 2020.

Poškodená DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. oznámila orgánom činným v trestnom konaní 20. decembra 2021, že sa ako poškodená strana pripája k trestnému konaniu. Zdravotnícke zariadenia jej fakturovali náklady v sume 1 016,17 eura. Z prehľadnej tabuľky „Prípady náhrady vynaložených nákladov“ vyplynulo, že poškodená v období od 23. októbra 2020 do 11. marca 2021 vyplatila na základe jednotlivých faktúr viacerým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti sumu v celkovej výške 1 016,17 eura.

Z odpovede na lustráciu v databáze súdov vyplynulo, že obžalovaný vystupuje ako strana v rôznych konaniach (trestné, civilné, exekučné) na viacerých slovenských súdoch (Trnava, Banská Bystrica, Špecializovaný trestný súd, zrušené Piešťany).

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný (zrušené Piešťany, zrušené Nové Mesto nad Váhom, Trenčín) za rôznorodú násilnú trestnú činnosť - ublíženie na zdraví, výtržníctvo, vydieranie, obmedzovanie osobnej slobody. Ukladané mu boli postupne podmienený trest odňatia slobody (osvedčenie), nepodmienený trest odňatia slobody (neskôr súhrnný, podmienené prepustenie, osvedčenie) a podmienený trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/117/2023 z 24.07.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/93/2023 z 28.11.2023. V jednom prípade bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Z odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplynulo, že jednotlivé trestné stíhania vedené proti obžalovanému vo väčšine prípadov právoplatne skončené rozhodnutím príslušného súdu (oslobodenie, rozsudok podľa obžaloby).

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný má v období od 20. júla 2020 do 18. októbra 2023 evidovaných päťdesiatdeväť priestupkov, z ktorých je prevažná väčšina proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (rýchlosť, nerešpektovanie dopravného značenia, doklady, technický stav vozidla, bezpečnostné pásy, nezaplatená úhrada za parkovanie). Tri priestupky sú proti občianskemu spolunažívaniu. Priestupky boli vyriešené napomenutím, blokovými pokutami a pokutou uloženou v rozkaznom konaní.

Okresný súd Trenčín trestným rozkazom č. k. OT/117/2023 - 116 zo 4. júla 2023 a po podaní odporu prokurátorom Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. OT/117/2023 - 160 z 24. júla 2023 uložil obžalovanému za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou

spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov s podmieneným odkladom výkonu a probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, zákaz priblíženia sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako desať metrov a zdržiavať sa v blízkosti jeho obydlija a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva aj, že útočníkom a iniciátorom nebol obžalovaný, ale práve poškodený, ktorý bol spúšťačom celého následného násilného stretu, poškodený bol navyše pod vplyvom alkoholu a značnú časť skutku si nepamätá. Obžalovaný sa zapojil do konfliktu až po tom ako poškodený ako prvý napadol spolupáchateľa, avšak nevhodným a brutálnym spôsobom.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 2To/93/2023-206 z 28. novembra 2023 zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné s poukazom na § 319 Trestného poriadku. Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého podmieneného trestu odňatia slobody, ale aj pokiaľ ide o správne určený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava mala za to, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bolo náležite preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a spáchal ho obžalovaný. Navrhla uznať obžalovaného vinným a uložiť mu súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťštyri mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní tri roky s probačným dohľadom a povinnosťami a obmedzeniami v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín a zároveň zrušiť výrok o treste predmetného rozsudku v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne. Taktiež navrhla zaviazat' obžalovaného na náhradu škody poškodeným.

Obhajca JUDr. Matej Csenky bol toho názoru, že v tejto trestnej veci je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, keďže nebolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že by sa skutku dopustil obžalovaný. Skutok sa nepodarilo preukázať, spáchanie nevyplyva ani z prehratých kamerových záznamov. Nebola potvrdená verzia skutku uvedeného v skutkovej vete obžaloby. Poukázal na výpoveď poškodeného. Zo správania poškodeného je zrejmé, že bol to práve poškodený, ktorý vyvolal konfliktnú situáciu, pričom správanie obžalovaného možno hodnotiť aj ako konanie v nutnej obrane.

Podľa § 261 ods. 3 Trestného poriadku výsluch svedka vykoná ten, kto navrhol vykonanie takého dôkazu; ak o vykonaní dôkazu rozhodol súd, výsluch svedka vykoná predseda senátu, pri zachovaní práva prokurátora, obžalovaného a obhajcu vykonať následne výsluchu svedka a klásť mu otázky. Ak výsluch svedka alebo znalca navrhol obžalovaný, jeho obhajca alebo prokurátor, rozhodne predseda senátu po vypočutí strán o tom, ktorý z nich výsluch vykoná, pri zachovaní práva druhej strany vykonať následne výsluch svedka alebo znalca a klásť mu otázky. Pritom sa postupuje podľa § 132.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný.

Podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku súhlas obžalovaného nie je potrebný, ak sa výslovne vyjadril, že sa na hlavnom pojednávaní nezúčastní, alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, alebo sa bez vážneho dôvodu vzdialil z pojednávacej siene, alebo ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 takého svedka nenavrhol vypočúť osobne. V uvedených prípadoch stačí súhlas prokurátora. O tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

Podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach.

Podľa § 264 ods. 2 Trestného poriadku predloženie skoršej výpovede podľa odseku 1 spočíva v prečítaní tých častí zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má vyslúchaný vyjadríť a vysvetlíť rozpory medzi svojimi výpoveďami. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, ak zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a 3 a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá.

Podľa § 269 Trestného poriadku písomné vyjadrenia, posudky, správy štátnych orgánov a ďalšie listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz na hlavnom pojednávaní, sa prečítajú celé alebo ich časť, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti, a umožní sa do nich nazrieť stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení, a to oboznámením celého záznamu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho celého písomného prepisu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

Podľa § 271 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného, poškodeného a zúčastnenej osoby sa treba po vykonaní každého dôkazu opýtať, či sa chce k nemu vyjadriť, a vyjadrenie každého sa zapíše do zápisnice.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 287 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na dvadsaťpäť rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obmedzenia spočívajú najmä v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona povinnosti spočívajú najmä v príkaze nepriblížiť sa k určenej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona povinnosti spočívajúce najmä v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona páchatel', ktorému bol uložený probačný dohľad, je povinný strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená; nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nad všetky pochybnosti bolo preukázané, že skutok opísaný v obžalobe sa stal a že sa ho dopustil práve obžalovaný.

Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, k tejto výpovedi považuje súd za potrebné uviesť predovšetkým to, že poškodený z neznámeho dôvodu sa po skončení prípravného konania rozhodol na hlavnom pojednávaní vypovedať v prospech obžalovaného a do značnej miery zmeniť všetky jeho predchádzajúce výpovede s odôvodnením, že v prípravnom konaní nevypovedal to, čo je v zápisnici o jeho výsluchu zaznamenané, že len odpovedal na otázky položené orgánmi činnými v trestnom konaní a z trucu, keďže mal dve hodiny čakať sediac niekde na chodbe, takto vypovedal a všetko podpísal, aby to mal čo najskôr za sebou. Z ďalších dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní však jednoznačne vyplynulo, že výpoveď poškodeného bola značne pozmenená v prospech obžalovaného, kde poškodený prišiel s verziou, že sám začal bitku s obžalovaným, aj fyzickú časť a že viackrát mal udrieť on sám obžalovaného, avšak toto nevyplynulo zo žiadneho ďalšieho dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní. Súd preto na výpoveď poškodeného podanú na hlavnom pojednávaní neprihliadal a vychádzal zo skutočností, ktoré poškodený uvádzal ešte v prípravnom konaní, kde priznal, že bol pod značným vplyvom alkoholu, čo z jeho strany malo za následok, že by nemohol úspešne obžalovaného udrieť aj keby sa o to pokúsil, zároveň by sám žiadny fyzický útok neinicioval, s obžalovaným sa poznajú, nevie z akého dôvodu medzi nimi malo dôjsť k nejakej hádke, avšak je dostatočne preukázané, že po slovnej výmene názorov prišlo zo strany obžalovaného k riešeniu ručne-stručne a na verejnosti prístupnom napadol poškodeného, opakovane ho udrel do oblasti tváre, spôsobil mu všetky uvádzané zranenia podľa vykonaného znaleckého dokazovania v tomto konaní. Priebeh skutku opísaného v obžalobe, ktorý bol dôvodne kladený obžalovaného za vinu, bol zachytený na kamerovom zázname, ktorý súd prehral na technickom zariadení na hlavnom pojednávaní. Konanie obžalovaného súd nevyhodnotil ani ako nutnú obranu, keďže ak by aj zo strany obžalovaného išlo o obranu (obžalovaný viedol s poškodeným intenzívny verbálny konflikt a neskôr sa až príliš aktívne zapájal i do fyzickej časti ich konfliktu), táto by bola celkom zjavne neprimeraná útoku. Obžalovaný na rozdiel od poškodeného neutrpel žiadne viditeľné zranenia, s výnimkou tvrdenia poškodeného a spriaznených svedkov nebolo v konaní preukázané, že by poškodený udrel obžalovaného, pretože bol pod silným vplyvom alkoholu a možno sa dôvodne domnievať, že by sa na fyzické napadnutie obžalovaného ani nezmohol. Nemožno poprieť, že poškodený minimálne na verbálnej úrovni obžalovaného provokoval a je otázne, či by s provokovaním prestal nebyť presného a predovšetkým tvrdého úderu obžalovaného do oblasti jeho tváre. Podľa názoru súdu obžalovaný postupoval voči poškodenému nevhodným spôsobom odhliadnuc od toho, či to bol poškodený kto trafil partnerku obžalovaného do tváre, ktorá následkom úderu padla na zem a taktiež bola istú dobu v bezvedomí. Z jednotlivých výpovedí, ktoré odzneli z úst svedkov a ktoré boli prečítané zo zadováženého vyšetrovacieho spisu, nebolo jednoznačne ustálené, či poškodený alebo obžalovaný mali nejaký konflikt medzi sebou alebo niektorý z nich s nejakou treťou osobou už v priestoroch podniku, avšak preukázané bolo vo vzťahu k skutkovej vete obžaloby, že obžalovaný viackrát udrel poškodeného, ktorý sa opakovane zodvihol zo zeme, avšak po jednom z úderov od obžalovaného sa mu to už nepodarilo a ani nemohlo podariť, pretože poškodený padol dozadu rovno na hlavu, čo mu znemožnilo akýkoľvek ďalší pohyb. V prípade takéhoto útoku na telo človeka nemožno hovoriť nutnej obrane.

Pokiaľ ide o trest, z vykonaného dokazovania bolo zistené, že na Okresnom súde Trenčín bolo vedené trestné stíhanie a jedná sa o zbíhajúcu sa trestnú činnosť. Z tohto dôvodu bol pripojený relevantný spisový materiál. Súd ukladal jednak úhrnný trest (trestné stíhanie bolo vedené pre viac trestných činov)

a zároveň aj súhrnný trest (zbiehajúca sa trestná činnosť), zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín OT/117/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 28. novembra 2023 a pri ukladaní trestu zvýšil výmeru podmienenečného trestu odňatia slobody z dvadsiatich mesiacov na dvadsaťštyri mesiacov, zotrval na skúšobnej dobe v trvaní troch rokov, prevzal obmedzenia a povinnosti uložené zrušeným výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Trenčín, teda zákaz priblíženia sa k poškodenému v tamojšej trestnej veci, povinnosť strpieť dohľad vykonávaný nad sebou probačným a mediačným úradníkom a taktiež povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo inou osobou programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v zmysle § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona. V tejto trestnej veci pribudol obžalovanému zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, keďže zo skutkovej vety a z vykonaného dokazovania okrem iného vyplynulo, že aj požitie alkoholických nápojov mohlo mať vplyv na to ako obžalovaný riešil výmenu názorov s poškodeným napriek tomu, že sa dlhoročne poznajú a dohodli sa na tom, že sa stretnú v danom klube v daný večer, sedeli spolu pri jednom stole, popíjali alkoholické nápoje a žiaľ z neznámych dôvodov sa situácia zvrtila a vyvinula tak, že poškodený skončil zmlátený nehybne ležiaci na zemi. Samozrejme súd žiadnym spôsobom neospravedlňuje konanie samotného poškodeného, ktorý sa spolupodieľal na tom, že ku konfliktu a následne k tomu, ako obžalovaný pristúpil k riešeniu vzniknutej situácie, vôbec došlo. Z kamerového záznamu vyplynulo aj to, že poškodený udrel zástupkyňu nežnejšieho pohlavia a táto padla následne do bezvedomia a musela byť prenášaná ďalšími osobami, keďže sama nebola schopná žiadneho pohybu. To však neznižuje závažnosť konania, ktorého sa dopustil obžalovaný. Úplnou zhodou okolností ide o do istej miery totožný skutok aký bol stíhaný Okresným súdom Trenčín, kde sa obžalovaný tiež zapojil do fyzickej výmeny názorov a skončilo to okrem iného aj zákazom priblíženia sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako desať metrov a zákazom priblíženia sa k obydliu poškodeného. Vzhľadom na závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ktorý sa nedostal do rozporu so zákonom po prvýkrát, súd neaplikoval tzv. materiálny korektív upravený v § 10 ods. 2 Trestného zákona. Taktiež zavážila tá skutočnosť, že v prejednávanej veci nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť na strane obžalovaného a zároveň bola zistená existencia dvoch priťažujúcich okolností v podobe spáchania viacerých trestných činov a trestnej minulosti obžalovaného. Uložený trest dostatočne zohľadňuje všetky zistené okolnosti viažuce tak k prejednávanému skutku ako aj k osobe obžalovaného. Z pohľadu individuálnej prevencie je tento trest spôsobilým na vytvorenie vhodných podmienok na prevýchovu obžalovaného, aby v budúcnosti viedol riadny život. V rámci generálnej prevencie zasa dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobnej trestnej činnosti a dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Podľa názoru súdu uložený trest taktiež dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Keďže ide o odsudzujúci rozsudok, boli splnené všetky podmienky na zaviazanie obžalovaného na náhradu škody dvom poškodeným, ktorí si riadne a včas, teda do skončenia prípravného konania, uplatnili nárok na náhradu škody a tento priloženými a oboznámenými listinnými dôkazmi vyčíslili a dostatočne preukázali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. Lehota pätnástich dní na odôvodnenie odvolania plynie od doručenia písomného vyhotovenia rozsudku. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného jeho splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech uvedenými osobami.

Oprávnená osoba sa môže odvolania výslovne vzdať.